

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Супруна Ігоря Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 43 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби та деяких інших осіб“

м. К и ї в
10 липня 2018 року
№ 216-3(II)/2018

Справа № 3-241/2018(3203/18)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Супруна Ігоря Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 43 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Супрун І.С. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 43 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами (далі – Закон), згідно з якою, зокрема, пенсії особам офіцерського складу, прапорщикам і мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, особам, які мають право на пенсію за Законом, та членам їх сімей обчислюються з розміру грошового забезпечення, враховуючи відповідні оклади за посадою, військовим (спеціальним) званням, процентну надбавку за вислугу років, щомісячні додаткові види грошового забезпечення (надбавки, доплати, підвищення) та премії в розмірах, установлених законодавством, з якого було сплачено єдиний внесок на загальнообов’язкове державне соціальне страхування.

Суб’єкт права на конституційну скаргу вважає, що після прийняття Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI, яким було внесено зміни до оспорюваного положення Закону, звужено його права у зв’язку з тим, що „при призначенні пенсії не було враховано одноразову грошову допомогу при звільненні“. Автор клопотання також стверджує, що частина третя статті 43 Закону порушує його „права на соціальний захист передбачені частиною п’ятою статті 17, частиною третьою статті 22, частинами першою, другою статті 46, статтею 48 Конституції України“.

До конституційної скарги долучено копії рішення Фрунзенського районного суду міста Харкова від 24 січня 2018 року та постанови Харківського апеляційного адміністративного суду від 23 березня 2018 року.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Автор клопотання, стверджуючи про неконституційність оспорюваного положення Закону, цитує юридичні позиції Конституційного Суду України, викладені у рішеннях від 11 жовтня 2005 року № 8-рп/2005 та від 20 грудня 2016 року № 7-рп/2016. Однак таке цитування без наведення обґрунтування тверджень щодо невідповідності Конституції України положення частини третьої статті 43 Закону, яке є предметом оспорювання, не може вважатися обґрунтуванням його неконституційності.

Отже, Супрун І.С. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Супруна Ігоря Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 43

Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**